

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Acta Synodalia Dioecesana Ecclesiae Mediolanensis, Pars Secunda

Borromeo, Carlo

Brixiae, 1603

Decretum. XV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11399

ab Ecclesia egrediatur superpelliceo indutus: nisi cum processiones, aliudve ecclesiasticum munus & officium obit, quod illud indumentum requirat.

Decretum. XI.

Baptismus infantum expositorum.

INFANS expositus tametsi collo appensum habeat testimonium, quod baptizatus fuerit, si tamen illum baptizatum esse alia ratione non constat, baptizetur, hac tamen verborum formula; Si tu es baptizatus, ego te iterum non baptizo; & si nondum es baptizatus, ego te baptizo &c. Quod si in ea testimonij scheda sit nomen adscriptum, quod illi in baptismo impositum esse asseratur, idem ipsi nomen imponatur; conferueturque etiam illa scheda de collo pendens; ac præterea quo modo, quoque testimonio munitus repertus sit, in libro baptizatorum describatur.

Decretum. XII.

Rite baptizatus ne iterum sub conditione baptizetur.

SACERDOS qui infantem ad sacram baptismi fontem delatum verè ritè; baptizatum esse sciens, eum iterum (quod nefas est) baptizare præsumserit, ea etiam conditione, Si es baptizatus, ego te iterum non baptizo, &c. præter irregularitatem quam incurrit, alia præterea graui plectatur poena Archiepiscopi arbitrati.

Decretum. XIII.

Parochus quibus conuiuijs ne interfit.

ANIMARVM curator qui baptismi sacramentum Infanti ministravit, ad conuiuium ne accedat, quod in ædibus parentum infantis recens baptizati ob id paratum erit. Nuptialibus præterea epulis, quæ sponsorum quos coniunxerit, quibusve benedixerit, nomine paratæ erunt, ne interfit; si in eis lusus, choreæ, saltationesve agendæ sint, aut amatorij vel lasciuui canentis canendi.

Decretum. XIII.

In puerperarum benedictione quæ cauenda.

AD preces quæ supra puerperam funduntur, cum post prolem emissam illa actura gratias ad Ecclesiam se confert, Parochus puerperæ domum ne ingrediatur, etiam si mulier ob aduersam valetudinem Ecclesiam adire nequeat.

Fœminis præterea post puerperium ad Ecclesiam venientibus panis benedictus sub hostiæ forma ne præbeatur.

Decretum. XV.

QUICVNQVE in Diœcesi maiorem anni partem moratus est, si is in Pascha sacrosanctum Eucharistiæ sacramentum non ab eo Parocho sumpserit, intra cuius parochiæ fines id temporis manserit; quamuis se id ab alio Parocho sumpsisse asserat, in eum tamen non secus agatur, ac si ex illius parochiæ incolis vnus esset, qui totum ibi annum mansisset.

Paschæ tempore in ea quicq; Parochia cõmunicet in qua maiorem anni partem moratur.

Si quis præterea sex tantum mensibus in diœcesi habitauerit; tantundemque temporis in aliqua vrbs parochia moratus, post Pascha ad illam se confert parochiam, in qua sacram Eucharistiæ non sumpserit; hic tridui spatium fidem communionis Parocho exhibeat. Quod si non præstiterit, perinde habeatur, ac si sacram non sumpsisset communionem.

Decretum. XVI.

SACERDOTI, qui singulis & festis diebus & ferijs in anno Missæ sacræ pro alio facit, ne maior pecuniæ summa eleemosinæ nomine detur, quam sit, libræ scilicet imperiales centum & octuaginta.

Quanta cuique celebrati eleemosinæ danda sit.

Neque Sacerdoti cuiquam, qui id Missæ sacræ faciendi munus per totum annum susceperit, quauis causâ causæve specie, ac ne sustentationis quidem aut necessitatis nomine plus petere exigere liceat.

Ad quam rationis normam cæteræ dirigantur eleemosinæ, ijs Sacerdotibus dandæ, qui certis anni aut mensis diebus Missæ sacræ fecerint. Festis autem diebus duplum eleemosinæ, quod in ferijs eo nomine erogandum est, accipi licere vetitum non sit: modò tamen propter hanc dupli rationem nõ augeatur certa ea centum octuaginta librarum eleemosina.

Sin autem Sacerdos quispiam plus quàm præscriptum est eleemosinæ petet, etiã si quod petierit non sit assecutus, poena plectatur arbitrati Archiepiscopi.